

Kauza paní V.S.

„RAKOVINA“ PRSU

kauza paní V. S.

18. 6. 2020

Je mi 65 let a minulý rok mi našli 3 bulky v prsu. Na mamografii a sonu. Pak proběhla biopsie, byla pozitivní. Po biopsii jsem prso hojila 3 týdny. V pondělí jsem si byla pro výsledky biopsie a řekli mi, že v pátek mám nastoupit. Další pondělí je domluvená schůzka lékařů a hned uděláme zákrok. Že je to vážné. V tu chvíli bych si dala uříznout snad všechno, hlavně, abych byla zdravá (naivní myšlenka). Ale když jsem přijela domů, začalo mi to vrtat hlavou a přemýšlela jsem, co s tím. Druhý den jsem volala p. ing. Bláhové SOS a ona mně objednala do tří dnů. Zjistila, že mám hodně rozšířené tasemnice všechny a všude a další nevídané společníky. Bylo to v září 2019. Doporučila mi léky. Myslela jsem si, že je hotovo, ale bouličky v prsu byly pořád. Z druhé strany zdravotníci stále volali, že už bude pozdě, že nebude místo apod., abych určitě přijela. Nakonec jsem zjistila, co by mně čekalo: dva roky chemoterapie a pak pět let hormony - v 65 letech! Byla jsem smířená s tím, že umřu, ale chtěla jsem strávit ještě jedny vánoce s rodinou. A tak jsem si dávala nemožné úkoly - každé dva dny jsem upletla 1 čepici, a pak kdo chtěl, tomu jsem ji dala. Upletla a uháčkovala jsem jich do vánoc 90. V listopadu jsem byla na kontrole u p. Hany, našla nové parazity. Opět jsem brala léky. Je to dlouhá pouť. Každý den ráno a večer si masíruji prsa ve směru lymfy několikrát a prohmatávám je. ALE!! před 14 dny jsem si konečně nenahmatala nic...je červen 2020. Vše je OK. Cítím se skvěle. Objednala jsem se k obvodnímu lékaři na poradu. Předpokládám, že na kontrolu prsů půjdu až v září, nebo nepůjdu vůbec?..... Moc děkuji milé paní Haně za pomoc a hlavně stálou podporu během mých těžkých chvil. Ještě jednou velký dík. Věrka S.

Komentář:

První návštěva koncem září 2019. Klientka žije na vesnici, chová slepice, psa nemá, zahrada. V prsou v lymfě 2 slepičí tasemnice, filárie, na nervové soustavě echinokok, tasemnice psí, plasmodia. Druhá návštěva koncem listopadu: Noví hlísti, nové tasemnice, z uzených ryb, z masa. Třetí návštěva začátkem února. V prsou hlísti a vlasovci, celkově prvoci, zbytek mikrofilárií. Od začátku jsme naplánovaly důkladnou masáž prsou před každým lékem. Klientka má nervy ze železa, celé ty měsíce věřila, že na operaci nebude muset a poctivě pracovala. V půli června mi volala, že prsa jsou konečně čistá a nic si tam nenahmatá. Měla velkou radost a prý by mě nejraději zpusinkovala do kuličky. J)

Já se zamýšlím nad tím, kolik je v celé republice ve skutečnosti takových „onkologických“ pacientů, kdy se nejedná o rakovinu, ale jen parazitární cysty, které se dají, v porovnání s chemoterapií, odstranit šetrnými antihelmintiky za pár týdnů /no dobře, někdy měsíců/. Ale bez operace, za zlomek nákladů vynaložených na jednoho onkologického pacienta. Ke mně se dostane jen špička ledovce, ale i tak už jsem za svou praxi takových případů měla celou řadu. A že by se to muselo biopsií poznat? Jak vidíte, a mnohokrát to mám v praxi potvrzeno, nepoznají to.

Mnoho let kroutím hlavou, jak je možné, že patolog nedokáže rozeznat v mikroskopu parazitární ložiska od zhoubného nádoru. První informaci tohoto typu jsem se dočetl v knize moskevské oční

lékařky, pak spíše parazitoložky, prof. Jelisejevové. Dokládala své tvrzení vědeckým výzkumem a mnoha konkrétními kazuistikami. Dost přesvědčivé a děsivé.

Další informace v tomto duchu jsem četl a poslouchal v rozhovorech s našimi terapeutkami, zabývající se biorezonanční diagnostikou, zaměřující se na především na parazity. Např. Ing. Hana Bláhová, Brno nebo Iveta Polly Belušová, Praha. Také jsem mluvil s několika patology ať již přímo či v mailové formě a ptal jsem se (poněkud přidržle) na možnost této chyby. Dostalo se mi jednoznačné popírající odpovědi s argumentací, že maligní buňka má naprosto typické dělení genetického materiálu, tedy buněčných jadérek.

Na opačné straně jsem zaznamenal rovně důvěryhodnou informaci, že velmi podobně se dělí i paraziti a mají takřka shodná buněčná vývojová stádia, velmi podobná divoce se množícím rakovinovým buňkám. Z těchto informací pro mne plyne závěr, že patolog, který není školen ohledně parazitů (a to rozhodně není!), není schopen tato patologická buněčná dělení rozpoznat. Nemůže onkologický proces porovnat s něčím pro něj neexistujícím! Mé podezření, že mnoho pacientů s parazitárními cystami končí na onkologii a po té umírají posilují nesčetné sdělené nálezy z biorezonancí... Jde o velmi závažnou problematiku a myslím, že jediná cesta, jak vše vyjasnit je navázání spolupráce mezi terapeuty zabývající se biorezonancí, parazitology, patology a onkology. Což je pro mne v tuto chvíli nepředstavitelné. Ale snad přijde brzy čas pro tyto změny...

Le.